

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **RNDr. Z. V.**, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, sídlem Sokolovská 58/2019, Praha 9, týkající se žaloby proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 2. 10. 2023, č. j. ČTÚ-33 165/2023-603, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2024, č. j. 15 A 142/2023-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla dle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného ze dne 2. 10. 2023, č. j. ČTÚ-33 165/2023-603, s odůvodněním, že se jedná o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci. Stěžovatel byl zároveň poučen, že se může svého práva domáhat podáním žaloby u příslušného okresního (obvodního) soudu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení.

[2] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (...). Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[4] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že k doručení napadeného usnesení stěžovateli došlo dle § 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. a podle § 40 odst. 3 s. ř. s. v pondělí dne 19. 2. 2024. Tento údaj o doručení usnesení (dne 19. 2. 2024) sám stěžovatel výslovně potvrdil v kasační stížnosti.

[5] Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (tj. se dnem doručení napadeného usnesení), konkrétně tedy na pondělí 4. 3. 2024. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne tedy kasační stížnost musela být podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však podal kasační stížnost elektronicky bez podpisu až dne 5. 3. 2024 (ve 23:30:10 hod., potvrzenou podáním předaným k poštovní přepravě dne 8. 3. 2024), tedy o jeden den opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti není možno prominout.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Z tohoto důvodu již nerozhodoval o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu